

[Pernille Sams]

Derudover er der også det mere direkte konkurrenceprægede argument, som er nok så væsentligt. Alle erfaringer viser, at offentlig produktion med hele stats- eller kommunekassen som stødpude altid vil virke konkurrenceforvridende over for den produktion, der foregår på almindelige markedsvilkår, hvor man ikke bare kan skrive en større regning ud til skatteyderne, hvis der er underskud. Her er det de hårde realiteter, der tæller: Enten er man konkurrencedygtig, eller også lukker man. Når det offentlige giver tilskud til produktion, sker nøjagtigt det samme. Det forvrider konkurrencen over for de tilsvarende virksomheder, som ikke modtager tilskud.

Se nu bare den seneste tomatskandale på Masnedø, som er et oplagt eksempel på, hvordan det går, når man slipper den offentlige eventyrlyst fri. Med et skuldertræk lader man bare borgerne betale millioner af kroner for det totalt mislykkede forsøg – et forsøg, som foruden at koste borgerne enorme summer også har kostet masser af sunde, normale arbejdspladser, fordi de urealistisk lave priser, som gartneriet med elkundernes penge kunne tilbyde produkterne til, udkonkurrerede de eksisterende ellers sunde arbejdspladser, der måtte tage den fulde produktionspris for deres tomater, fordi de jo ikke bare kunne forhøje regningen til borgerne efterfølgende.

Det er det seneste eksempel på, hvad der sker, og hvad der vil ske i masser af tilfælde, først og fremmest fordi ansvaret for beslutningerne og forpligtelserne til at betale for følgerne deraf ikke følges ad i offentligt regi. Dynamikken og realiteterne tages ud af samfundet på den måde.

Nej, den offentlige sektor burde tage ved lære af den klare trend, der tegner sig i den private sektor i disse år. Man får mest succes ved at koncentrere sig om sine kerneområder og lade andre, der er specialiseret i andre områder, løse disse opgaver som underleverandører.

Vi har hverken for mange arbejdspladser i den private sektor eller for lavt skattetryk i Danmark. Derfor skal vi heller ikke frivilligt abonnere på en udvikling hen imod færre private arbejdspladser og højere skattetryk, fordi der bliver spekuleret i mislykkede industrieventyr for borgernes penge. Samfundet er meget bedre tjent med, at kommunerne bruger kræfter på at skabe gode rammebetingelser for

erhvervsvirksomhed og i øvrigt viser reel erhvervsforståelse.

Vore virksomheder har i forvejen meget vanskelige vilkår i disse år. De møder bl.a. meget streng konkurrence fra andre markeder. Hvis de også skal tage kampen op mod en skatteyderbetalt konkurrenceforvridning herhjemme fra, må mange give op, og det er arbejdspladser i massevis, der står på spil.

Lad derimod de mange dygtige og aktive kræfter i kommunerne hjælpe og vejlede og eventuelt uddanne virksomhederne og deres medarbejdere alt, hvad de kan. Vi synes i det hele taget, at det er en god idé, at det private erhvervsliv kan trække på den ekspertise, der findes i den offentlige sektor, eller at det offentlige bidrager med forskellige former for blåstempling i relation til eksportmuligheder. Men sigtet skal være at fremme aktiviteten i den private sektor. Det er den eneste vej til varige konkurrencedygtige arbejdspladser.

Da alle tre lovforslag trækker samfundet i den modsatte retning, stemmer vi imod dem alle tre. Det er ikke et spørgsmål om ideologi, men om sund fornuft.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Man kan jo undre sig lidt – og endda ikke så lidt – når man hører et sådant indlæg om en lovgivning, som nu er sat i gang, som kunne vise og har vist sin berettigelse, når det drejer sig om at støtte bestræbelserne for at få skabt en fornuftig udvikling for de små og mellemstore virksomheder. Sådan som jeg hørte fru Pernille Sams' indlæg, var det som at høre en røst fra det store erhvervsliv, hvor man faktisk kan klare alting alene, og hvor man har så stærkt et liberalistisk islæt, at man sidder og venter på at kunne æde de andre, altså at de skal gå ned, så man på måde kan få deres knowhow.

Men hvis vi skulle vente på den udvikling i stedet for at få et fornuftigt samarbejde mellem de ressourcer, der er i dette samfund inden for det private og det offentlige, er jeg helt sikker på, at fru Pernille Sams vil komme til at opleve, at mange små og mellemstore virksomheder virkelig ville få det svært. Selvfølgelig var der nogle store, der kunne udvikle sig, men den udvikling ville gå langsommere.